

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.11.2010
KOM(2010) 662 endelig

2010/0325 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om listen over rejsedokumenter, der giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med visum, og om oprettelse af en mekanisme til føring af denne liste

BEGRUNDELSE

1. Baggrund

I artikel 17, stk. 3, litra a), i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen er det fastsat, at "Eksekutivkomitéen træffer endvidere de nødvendige afgørelser om ... hvilke rejsedokumenter der kan forsynes med visum. I overensstemmelse med nævnte artikel blev der i 1998 og 1999 truffet to afgørelser af eksekutivkomitéen om "indførelse af en håndbog over dokumenter, der kan forsynes med visum" (SCH/Com-ex (98)56 og SCH/Com-ex (99) 14), og derefter blev der udarbejdet den nuværende "Oversigt over rejsedokumenter, som tredjelandsstatsborgere skal forelægge ved visumudstedelse og grænsepassage". I bilag 11 til de fælles konsulære instrukser er det anført, hvilke forudsætninger der skal til, for at et "rejsedokument kan forsynes med visum". Men ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 810/2009 om en fællesskabskodeks for visa (i det følgende benævnt "visumkodeksen") blev både artikel 17, stk. 3, i Schengenaf-talen, som var retsgrundlaget for SCH/Com-ex (98)56, SCH/Com-ex (99)14 og de fælles konsulære instrukser ophævet den 5. april 2010.

Af artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 789/2001 fremgår det, at "Hver medlemsstat meddeler Rådets generalsekretær, hvilke ændringer den ønsker at foretage i håndbogen over dokumenter, som kan forsynes med visum ...". Af artikel 3 i samme forordning fremgår det, at "Generalsekretariatet for Rådet er ansvarligt for udarbejdelsen af reviderede udgaver af håndbogen over dokumenter, som kan forsynes med visum ...". Også forordning 789/2001 blev ophævet ved visumkodeksen.

Den nuværende "Oversigt over rejsedokumenter, som tredjelandsstatsborgere skal forelægge ved visumudstedelse og grænsepassage" (i det følgende benævnt "oversigten"), består af fem dele:

- I: Rejsedokumenter, der kan forsynes med visum, og som omfatter dokumenter, der udstedes af alle tredjelande, hvis statsborgere har visumpligt, de tredjelande, hvis statsborgere ikke har en sådan pligt, og medlemsstater, som endnu ikke anvender Schengenreglerne i fuld udstrækning.
- II: Fremmedpas, der udstedes af Schengenstaterne, og som kan forsynes med visum, omfattende de fremmedes rejsedokument (eller fremmedpas eller pas for ikke-statsborgere) flygtninges rejsedokument (Genèvekonventionen af 28. juli 1951) og statsløses rejsedokument (New York-konventionen af 28. september 1954).
- III: En liste over rejsedokumenter, der udstedes af internationale organisationer.
- IV: Gradvis opbygning af en dokumentsamling, der indeholder kopier af originale dokumenter (denne del er aldrig blevet til noget).
- V: Information om kendte fantasipas.

Oversigten bliver regelmæssigt opdateret ud fra medlemsstaternes meddelelser til Rådets Generalsekretariat. Der bliver en gang om året offentliggjort konsoliderede versioner.

Der er to formål med oversigten: på den ene side giver den grænsekontrolmyndighederne mulighed for at verificere, om et givet dokument er anerkendt til formålet med at passere ydre grænser, og på den anden side giver den det konsulære personale mulighed for at verificere,

om alle medlemsstater, der benytter den fælles visumpolitik, anerkender et givet dokument som grundlag for påføring af visummærkatet. Den territoriale gyldighed af det udstedte og påførte visum skal svare til territoriet for de medlemsstater, som anerkender rejsedokumentet, dvs. at hvis en medlemsstat ikke anerkender et givet rejsedokument, får indehaveren af rejsedokumentet ikke adgang til den pågældende medlemsstats område. Reglerne for udstedelse af visa i disse tilfælde fremgår af artikel 25, stk. 3, i visumkodeksen.

Ifølge artikel 5, stk. 1, litra a), i Schengenrænsekodeksen skal tredjelandssstatsborgere "være i besiddelse af et gyldigt rejsedokument eller dokumenter, der tillader grænsepassage".

Begrundelse og formål

Det er blevet nødvendigt at tilpasse den eksisterende "Oversigt over rejsedokumenter", som kan dateres tilbage til den mellemstatslige periode af Schengensamarbejdet, til den institutionelle og retlige ramme for Den Europæiske Union. Retsgrundlaget for Schengenbestemmelserne om visumpolitik og om "standarder og procedurer, som medlemsstaterne skal følge ved udøvelse af personkontrol ved disse grænser" er artikel 77, stk. 2, litra a) og b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Nogle af bestemmelserne i visumkodeksen omhandler medlemsstaternes anerkendelse eller ikke-ankendelse af rejsedokumenter udstedt af tredjelande. Der er blot én implicit henvisning i Schengenrænsekodeksen til medlemsstaternes anerkendelse eller ikke-ankendelse af rejsedokumenter, som skal forelægges af tredjelandssstatsborgere, når de ønsker at passere de ydre grænser. I den nuværende oversigt er der også dokumenter, der giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser.

Der har hidtil ikke været nogen systematisk overvågning af listerne over rejsedokumenter, som udstedes af tredjelande. Derfor skal medlemsstaterne ikke nødvendigvis angive deres holdning til anerkendelse eller ikke-ankendelse af alle de på listen anførte dokumenter. Det indebærer, at indehavere af visse rejsedokumenter ikke har sikkerhed for, at de ikke vil blive afvist ved indrejse, eller at de måske har fået et visum med begrænset territorial gyldighed, som kun tillader dem at rejse til de medlemsstater, som anerkender deres rejsedokument. Desuden er "ikke-ankendelse" i oversigten ofte ikke et udtryk for en beslutning, som den pågældende medlemsstat konkret har taget om ikke at anerkende rejsedokumentet, men snarere at den ikke har taget stilling til det pågældende rejsedokument.

Eftersom medlemsstaterne har enekompetence med hensyn til anerkendelse af rejsedokumenter, er det ikke muligt at fastsætte regler for harmonisering af anerkendelsen af rejsedokumenter. Formålet med dette forslag er derfor udelukkende at få indført en mekanisme, der kan sikre, at listen over rejsedokumenter, som udstedes af tredjelande hele tiden bliver opdateret, at få indført en central mekanisme til teknisk vurdering af sådanne rejsedokumenter og endelig at sikre, at medlemsstaterne angiver deres holdning med hensyn til anerkendelse eller ikke-ankendelse af alle de på listen anførte rejsedokumenter. Men forslaget giver også mulighed for, at der kan ske udveksling af information i et rådgivende udvalg, således at der kan opnås en fælles holdning blandt medlemsstaterne til anerkendelse eller ikke-ankendelse af et givet rejsedokument.

2. Forslagets retlige aspekter

Formålet med forslaget er derfor at få indført en mekanisme, der kan sikre, at listen over rejsedokumenter, som udstedes af tredjelande, hele tiden bliver opdateret, at få indført en central mekanisme til teknisk vurdering af sådanne rejsedokumenter og endelig at sikre, at

medlemsstaterne angiver deres holdning med hensyn til anerkendelse eller ikke-ankendelse af disse rejsedokumenter. Strukturen i listen over rejsedokumenter er blevet moderniseret og koblet til forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.

I oversigten vil der også være oplysninger om rejsedokumenter, som er udstedt af medlemsstater, der ikke anvender Schengenreglerne på rejsedokumenter, der er udstedt af medlemsstater til tredjelandstatsborgere, til flygtninge i henhold til Genèvekonventionen af 28. juli 1951 og til statsløse i henhold til New York-konventionen af 28. september 1954, og om rejsedokumenter, der er udstedt af internationale organisationer, for eksempel De Forenede Nationer, Den Europæiske Union, Den Nordatlantiske Traktats Organisation og Den Internationale Røde Kors Komité.

Der er nu også skabt en forbindelse til bestemmelserne i visumkodeksen om lokalt Schengensamarbejde (artikel 48). Ifølge artikel 48, stk. 1, litra c), bør der opstilles "en udtømmende liste over rejsedokumenter udstedt af værtslandet". Det vil betyde, at oplysningerne kan holdes opdaterede.

Forslaget omfatter ikke del V i den nuværende oversigt – "Information om kendte fantasipas". Listen over fantasirejsedokumenter, som ikke anerkendes, kan ikke betragtes som værende udtømmende og har derfor ikke stor værdi.

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 77, stk. 2, i TEUF, da den er retsgrundlaget for Schengen-Eksekutivudvalgets afgørelser SCH/Com-ex (98) 56 og SCH/Com-ex (99) 14 i Rådets afgørelse nr. 1999/436/EF af 20. maj 1999 om fastsættelse, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union, af retsgrundlaget for hver af de bestemmelser og afgørelser, der udgør Schengen-reglerne (bilag C, artikel 4)¹.

Forslaget indebærer en forenkling af de administrative procedurer for de offentlige myndigheder (på EU-plan og medlemsstatsplan). Med skabelsen af en central mekanisme i form af et rådgivende udvalg, som kan foretage en teknisk vurdering af rejsedokumenter, der er udstedt af tredjelande, og af deres sikkerhedsniveau, vil byrderne blive fordelt, da resultaterne af disse vurderinger vil gå til alle medlemsstater, hvorved der undgås dobbeltarbejde.

Hvis forslaget vedtages, medfører det ophævelse af eksisterende lovgivning.

3. Høring af interesserede parter

Den 3. oktober 2008 blev der afholdt et ekspertmøde om en revision af oversigten over rejsedokumenter, som var organiseret af Kommissionen. Der deltog eksperter fra 23 medlemsstater heri.

Medlemsstaterne ønskede et retligt instrument:

- o som indfører en mekanisme, der kan sikre, at oplysninger om dokumenter, der er udstedt af tredjelande, hele tiden opdateres

¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 17.

- o som indfører en central mekanisme for medlemsstaterne til at foretage en teknisk vurdering af rejsedokumenter, der er udstedt af tredjelande, til støtte for medlemsstaterne i deres beslutninger om anerkendelse af rejsedokumenter
- o som indfører en mekanisme, der forpligter medlemsstaterne til at angive deres holdning til alle de på listen anførte rejsedokumenter
- o som om muligt giver en harmoniseret holdning til "traditionelle" typer af rejsedokumenter (almindelige pas, diplomatpas, tjenstepas, særpas)
- o som baserer oversigten på liste I og II i Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav
- o som opretholder den nuværende struktur i oversigten, men udelader del V
- o som sikrer, at oversigten er "online" og vedligeholdes af Kommissionen. Den elektroniske database bør indeholde modeller af alle de på listen anførte rejsedokumenter.

I dette forslag fra Kommissionen er der taget hensyn til alle de forslag, som eksperterne har fremsat, bortset fra ønsket om større harmonisering af anerkendelse på grund af ovennævnte juridiske problemer og ønsket om oprettelse af en onlinedatabase med eksemplarer af alle rejsedokumenter. Kommissionen går fuldt ud ind for sidstnævnte, men er samtidig af den opfattelse, at de største problemer i forbindelse med den nuværende oversigt over rejsedokumenter er den ustrukturerede opdatering af oplysninger om de dokumenter, der udstedes af tredjelande, og de på operationelt plan (især hvad angår udstedelse af ensartede visa) negative følger af, at medlemsstaterne ikke har taget stilling til anerkendelse eller ikke-ankendelse. Derfor må det vigtigste være at få fastlagt, hvordan disse problemer kan løses. Det vil tage lang tid at oprette en sådan database og kræve mange ressourcer, og det vil blot forsinke vedtagelsen af det retlige instrument, der skal afhjælpe mere presserende problemer. På lang sigt vil der kunne opnås synergi med FADO (onlinesystem til udveksling af oplysninger om falske og autentiske dokumenter, der blev oprettet under fælles aktion 98/700/RIA, og som Rådets Generalsekretariat står for), ved at en onlineoversigt over rejsedokumenter bliver baseret på nogle af elementerne i FADO (f.eks. billeder af eksemplarer af rejsedokumenter), hvorved man kan undgå besværligt dobbeltarbejde. Listen over rejsedokumenter, som Kommissionen har foreslået, og efterfølgende opdateringer vil blive tilgængelig i elektronisk form i Circa-databasen.

I et mødedokument, som Kommissionen havde udarbejdet til ekspertmødet, der blev afholdt i oktober 2008, blev der foreslået forskellige muligheder, som eksperterne fra medlemsstaterne skulle tage stilling til.

Man valgte muligheden for at indføre et retligt instrument, der omhandler en mekanisme til føring af en liste over rejsedokumenter, som løbende opdateres både ud fra oplysninger på rejsedokumenter udstedt af tredjelande og medlemsstaternes angivelse af, om de anerkender eller ikke anerkender disse dokumenter, til at opnå en større harmonisering og samtidig bevare medlemsstaternes enebeføjelser med hensyn til anerkendelse af rejsedokumenter.

4. Konsekvensanalyse

Eftersom formålene med forslaget er at tilpasse den allerede eksisterende oversigt over rejsedokumenter til den institutionelle og juridiske ramme for Den Europæiske Union, at gøre det eksisterende system mere effektivt og at fastlægge en ramme for udveksling af oplysninger om beslutninger, som medlemsstaterne træffer på nationalt plan, er det ikke relevant at foretage en konsekvensanalyse.

5. Proportionalitetsprincippet og nærhedsprincippet

Oversigten over rejsedokumenter er en helt central del af Schengenreglerne om grænser og visa. Formålene med forslaget er at tilpasse den allerede eksisterende oversigt over rejsedokumenter til den institutionelle og juridiske ramme for Den Europæiske Union, at gøre det eksisterende system mere effektivt og at fastlægge en ramme for udveksling af oplysninger om beslutninger, som medlemsstaterne træffer på nationalt plan.

6. Valg af instrument

Anerkendelse af rejsedokumenter er relevant for implementeringen af eksisterende EU-lovgivning (dvs. Schengengrænsekodeksen og visumkodeksen). Det er i praksis knyttet til anvendelse af de bestemmelser i Schengenreglerne, som vedrører personkontrol ved de ydre grænser og udstedelsen af korttidsvisa. Men da medlemsstaterne har enebeføjelse med hensyn til anerkendelse af rejsedokumenter, vil instrumentet blive en afgørelse fra Europa-Parlamentet og Rådet, eftersom der blot skal være tale om en revision og en modernisering af oversigten over rejsedokumenter.

7. Budgetmæssige konsekvenser

Den foreslåede afgørelse har ingen virkninger for Den Europæiske Unions budget.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om listen over rejsedokumenter, der giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med et visum, og om oprettelse af en mekanisme til føring af denne liste

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsforslag til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På grundlag af artikel 17, stk. 3, litra a), i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985² blev der ved afgørelse SCH/Com-ex (98)56³ og SCH/Com-ex (99)14⁴ indført en håndbog over rejsedokumenter, der giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med visum. Disse afgørelser bør tilpasses de institutionelle og lovmæssige rammer i Den Europæiske Union.
- (2) Listerne over rejsedokumenter, der udstedes af tredjestater bør overvåges systematisk for at sikre, at de af medlemsstaternes myndigheder, der tager sig af behandlingen af visumansøgninger og grænsekontrol, har nøjagtige oplysninger til rådighed om de rejsedokumenter, der forelægges af tredjelandsstatsborgere. Udveksling af oplysninger mellem medlemsstater om de udstedte rejsedokumenter og om medlemsstaternes anerkendelse af disse rejsedokumenter samt offentlighedens adgang til hele samlingen bør moderniseres og gøres mere effektiv.
- (3) Ifølge artikel 48, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa⁵ er der behov for en udtømmende liste over rejsedokumenter udstedt af værtslandet inden for det lokale Schengensamarbejde.

² EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

³ EFT L 239 af 22. 9.2000, s. 207.

⁴ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 298.

⁵ EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.

- (4) Der bør indføres en mekanisme, som kan sikre, at listen over rejsedokumenter løbende bliver opdateret, og at der i givet fald kan foretages en fælles teknisk vurdering af de på listen anførte rejsedokumenter og pålægges medlemsstaterne en forpligtelse til at tilkendegive deres holdning til anerkendelse og ikke-ankendelse af disse dokumenter.
- (5) Medlemsstaterne er og bør fortsat være ansvarlige for anerkendelsen af rejsedokumenter, der tillader indehaveren heraf at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med et visum.
- (6) Medlemsstaterne bør angive deres holdning til alle rejsedokumenter og gøre hvad de kan for at harmonisere deres holdninger til de forskellige typer af rejsedokumenter.
- (7) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁶.
- (8) For så vidt angår Island og Norge udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁷, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, B, og C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale⁸.
- (9) For så vidt angår Schweiz, udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁹, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, B og C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF¹⁰.
- (10) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, B og C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/261/EF¹¹.
- (11) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da afgørelsen udbygger Schengenreglerne efter

⁶ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁷ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁸ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁹ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹⁰ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

¹¹ EUT L 83 af 26.3.2008, s. 3.

bestemmelserne i afsnit V i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, skal Danmark i henhold til artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre afgørelsen i sin nationale lovgivning, inden seks måneder efter afgørelsens vedtagelse.

- (12) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne¹². Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (13) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne¹³. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (14) For så vidt angår Cypern udgør denne afgørelse en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (15) Denne afgørelse er en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne afgørelse omhandler listen over rejsedokumenter, der giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med et visum (i det følgende benævnt "listen over rejsedokumenter"), og en mekanisme til kompilering af denne liste.
2. Denne afgørelse gælder for rejsedokumenter som nationale pas (almindelige pas, diplomatpas eller tjenstepas eller særpas), et nødpas, et rejsedokument for flygtninge eller for statsløse, et rejsedokument udstedt af internationale organisationer eller et laissez-passer.

Artikel 2

Kompilering af listen over rejsedokumenter

1. Kommissionen opstiller listen over rejsedokumenter med hjælp fra medlemsstaterne og på grundlag af de oplysninger, der er indsamlet inden for det lokale

¹² EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

¹³ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

Schengensamarbejde, som omhandlet i artikel 48, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa.

2. Listen over rejsedokumenter opstilles efter proceduren i artikel 7, stk. 2.

Artikel 3

Listens struktur

1. Listen opdeles i tre dele.
2. Del I omfatter rejsedokumenter, der udstedes af tredjelande og territoriale områder opført i bilag I og II til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav¹⁴.
3. Del II omfatter følgende rejsedokumenter udstedt af medlemsstater i Den Europæiske Union:
 - a) rejsedokumenter udstedt til tredjelandstatsborgere
 - b) rejsedokumenter udstedt til flygtninge i henhold til De Forenede Nationers konvention om flygtnings retsstilling af 28. juli 1951
 - c) rejsedokumenter udstedt til statsløse i henhold til De Forenede Nationers konvention om statsløses retsstilling af 28. september 1954
 - d) rejsedokumenter udstedt af Det Forenede Kongerige til britiske borgere, som ikke er statsborgere i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i henhold til EU-retten.
4. Del III omfatter rejsedokumenter udstedt af internationale organisationer.
5. Normalt gælder indførelse på listen af et givet rejsedokument for alle serier af det pågældende rejsedokument, som stadig er gyldige.
6. Hvis et tredjeland ikke udsteder en særlig type rejsedokumenter, angives det ved at indføre "ikke udstedt" på listen.

Artikel 4

Meddelelse om anerkendelse eller ikke-ankendelse af rejsedokumenter anført på listen

1. Senest en måned efter meddelelsen om den i artikel 2, stk. 1, omhandlede liste, giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om deres holdning til anerkendelse eller ikke-ankendelse af rejsedokumenterne.

¹⁴ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

2. I det udvalg, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, udveksler medlemsstaterne oplysninger om årsagerne til anerkendelsen eller ikke-ankendelsen af specifikke rejsedokumenter for at nå frem til en ensartet holdning.
3. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om alle ændringer i forhold til tidligere meddelt anerkendelse eller ikke-ankendelse af et givet rejsedokument.

Artikel 5

Nye udstedte rejsedokumenter

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de i artikel 3, stk. 3, litra a)-c), omhandlede nye rejsedokumenter
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om nye rejsedokumenter udstedt af tredjelande, medlemsstater og internationale organisationer, jf. artikel 3, stk. 2, artikel 3, stk. 3, litra d), og artikel 3, stk. 4.
3. Kommissionen opdaterer listen ud fra de fremsendte meddelelser og oplysninger og anmoder medlemsstaterne om at tilkendegive deres holdning til anerkendelse eller ikke-ankendelse i overensstemmelse med artikel 4.
4. Den opdaterede liste udarbejdes efter proceduren i artikel 7, stk. 2.

Artikel 6

Vurdering af rejsedokumenters tekniske standarder

1. For at hjælpe medlemsstaterne med deres vurdering af rejsedokumenternes tekniske standarder kan Kommissionen efter den i artikel 7, stk. 2, omhandlede procedure foretage en teknisk analyse af sådanne rejsedokumenter.
2. Resultaterne af den tekniske vurdering af et rejsedokument fremsendes til medlemsstaterne.

Artikel 7

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg ("Rejsedokumentudvalget").
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 8

Offentliggørelse af listen

Kommissionen stiller listen med de i artikel 4 omhandlede meddelelser til rådighed for medlemsstaterne og offentligheden via en løbende opdateret elektronisk publikation.

Artikel 9

Ophævelser

Afgørelse SCH/Com-ex (98) 56 og SCH/Com-ex (99) 14 ophæves.

Artikel 10

Ikrafttræden

1. Denne afgørelse træder i kraft på [...] dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Alle bestemmelser i denne afgørelse anvendes fra datoen for dens ikrafttræden undtagen artikel 9, som anvendes fra den dato, hvor den i artikel 8 omhandlede liste offentliggøres første gang.

Artikel 11

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i [...],

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand